

Gerard Wilk

tancerz • pedagog



Na zdjęciu: Gerard Wilk, źródło: Narodowe Archiwum Cyfrowe, Zespół: Archiwum Fotograficzne Hartwiga, Sygnatura: 42-L-522-7

Wersja do druku



Udostępnij



Gerard Wilk – tancerz, pedagog, solista Baletu XX wieku Maurice’a Bėjarta. Urodził się 12 stycznia 1944 roku w niemieckich Gliwicach (Gleiwitz). Zmarł 28 sierpnia 1995 roku.

Edukację baletową rozpoczął w wieku 13 lat w Szkole Baletowej w Bytomiu. Następnie kontynuował naukę w Ogólnokształcącej Szkole Baletowej w Warszawie. W 1961 roku zdobył II nagrodę (pierwszej nie przyznano) w kategorii solistów podczas II Ogólnopolskiego Konkursu Tańca Scenicznego. W 1964 roku zdał egzaminy końcowe i otrzymał angaż w zespole baletowym Opery Warszawskiej. Przez rok był też solistą w zespole baletowym Centralnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

W sezonie 1965/66 tańczył w *corps de ballet* w Teatrze Wielkim w Warszawie; w listopadzie 1966 awansował na koryfeja, a w styczniu 1968 do rangi drugiego solisty. W 1970 roku otrzymał tytuł pierwszego solisty. W latach 1967-70 zatańczył wszystkie najważniejsze role męskie znajdujące się w ówczesnym repertuarze baletowym Teatru Wielkiego. Był to: Basilio w balecie *Don Kichot* w choreografii Aleksieja Cziczinadze, Księżę Zygryd w *Jeziorko Łabędzim* w choreografii Raisy Kuzniecovej; hrabia Albert w *Giselle* i Księżę w balecie *Kopciuszek* w choreografii Aleksieja Cziczinadze; tytułowy Spartakus w balecie *Spartakus* w choreografii Jewgienija Czangi oraz Romeo w spektaklu baletowym *Romeo i Julia* w choreografii Aleksieja Cziczinadze.

W drugiej połowie lat 60. XX wieku Gerard Wilk wystąpił też w filmach muzycznych i baletowych: *Małżeństwo z rozsądku* (reż. Stanisław Bareja, chor. Krystyna Mazurówna), *Fantomy* (reż. Ryszard Pluciński, chor. Krystyna Mazurówna), *Przygoda z piosenką* (reż. Stanisław Bareja, chor. Krystyna Mazurówna), *Mimetyzm* czyli zniknięcie Honoriusza Subrac (reż. Stefan Szlachtycz, chor. Witold Gruca), *Gry* (reż. Grzegorz Lasota, chor. Conrad Drzewiecki).

W 1968 roku wystąpił w komedii *science fiction* w reżyserii Andrzeja Wajdy pt. *Przekładaniec*, a w marcu 1970 r. opracował choreografię w przedstawieniu *Play Strindberg* F. Dürrenmatta (reż. Andrzej Wajda, muz. Jerzy Maksymiuk, Teatr Współczesny w Warszawie). Zatańczył też w teledysku do piosenki Paula McCartneya *Hey Jude* i w telewizyjnym klipie do piosenki Piotra Szczepanika *Kochać*. Prezentował modę; w *Przekroju* ukazały się jego zdjęcia w kolekcji zaprojektowanej przez Barbarę Hoff.

W czerwcu 1970 roku Gerard Wilk emigrował z Polski i otrzymał angaż w Ballet du XXe Siècle (Balet XX wieku) w Brukseli. W latach 1970-81 jako solista zespołu Maurice’a Bėjarta występował na największych światowych scenach baletowych i teatralnych. Na stronie internetowej zespołu, który w 1987 roku zmienił nazwę na Bėjart Ballet Lausanne, jego nazwisko nadal widnieje w obsadzie następujących spektakli: *Pli Selon Pli*, *Galité Parisienne*, *Eros Thanatos*, *Dichterliebe/Amor di Poeta*, *V Comme...* Z zespołem Bėjarta wystąpił też w balecie *Faust*, a do jednego z największych jego osiągnięć należy rola Tybalta w balecie *Romeo i Julia* w choreografii Maurice’a Bėjarta i do muzyki Hectora Berlioza.

W 1979 roku wystąpił w filmie baletowym *Podróż Magiczna* (muz. Andrzej Zieliński, chor. Zofia Rudnicka). Karierę sceniczną zakończył w 1981 roku. Zamieszkał w Paryżu; zajmował się pracą pedagogiczną. Współpracował z zespołami baletowymi w Berlinie, Florencji, Karlsruhe, Lozannie, Lyonie, Monte Carlo, Monachium, Warszawie i ze szkołami baletowymi w Paryżu – Petera Gossa i Andrzeja Glegolskiego.

W listopadzie 1994 roku wyreżyserował dla Teatru Wielkiego w Warszawie operę Julesa Masseneta *Werther*. W 1995 roku wystąpił w filmie biograficznym *Gerard Wilk – kilka razy zaczynałem od zera* w reżyserii Bogdana Łoszewskiego.

Pożegnanie artysty odbyło się na omentarzu Père-Lachaise.

Opracowała: Joanna Brych

POWIĄZANE ♦

Wydarzenia

SPOTKANIA

Warszawa: Premiera książki „Gerard Wilk. Tancerz” Zofii Rudnickiej

SPOTKANIA

Warszawa: Książka w teatrze – Zofia Rudnicka „Gerard Wilk. Tancerz”

Aktualności

Praca i rozwój zawodowy

Wydarzenia

Baza wiedzy

Teksty

Inne

Zamknij

Bibliografia

Najnowsze

Ogłoszenia

Spektakle

Ludzie tańca

O wydarzeniach

O nas

Archiwum

Źródła dofinansowania

Festiwale

Zespoły

Wywiady

Kontakt

BIBLIOGRAFIA

Gerard Wilk: Tancerzną frazę

Warsztaty

Organizacje

Felietony i eseje

Regulaminy publikacji

Konferencje

Festiwale

Artykuły naukowe

Polityka prywatności

Spotkania

Bibliografia

Recenzje książkowe

Deklaracja dostępności

Inne

Biblioteka NIMiT



Polska Kronika Tańca